

ÚJVIDÉKI EGYETEM
MAGYAR TANNYELVŰ TANÍTÓKÉPZŐ KAR
SZABADKA

KUTATÁSI PROJEKT

TÉMA:

**A DIGITÁLIS BEVÁNDORLÓK ÉS A DIGITÁLIS
BENNSZÜLÖTTEK A KÖZÖSSÉGI OLDALAK
VESZÉLYES HÁLÓJÁBAN**

MENTOR:
Námesztovszki Zsolt mgr.

HALLGATÓK:
Bognár Renáta
Kovács Cintia

SZABADKA, 2011.

Tartalomjegyzék

Alapfogalmak ismertetése.....	3
Digitális bennszülöttek:.....	3
Digitális bevándorlók:	3
A közösségi oldal:	4
A Facebook:	5
A személyes adatok megosztásának veszélye és következménye.....	6
A kutatás tárgya	7
Hipotézis.....	8
Alhipotézis.....	8
Kutatás célja	8
Minta és módszer.....	9
Eredmények bemutatása	10
Felhasznált irodalom.....	17

Alapfogalmak ismertetése

Digitális bennszülöttek:

A XX. század utolsó éveiben az IKT eszközök robbanásszerű megjelenése nagy hatással volt az emberiségre, főleg a diákokra, akik azt a generációt képviselik, melyet manapság digitális bennszülötteknek nevezünk.

Egy új világba és egy digitalizált életbe csöppentek, ahol a kor vívmányai: a számítógép, mobiltelefonok, digitális fényképezőgépek, videokamerák, videojátékok és persze az internet veszik körül őket és tölti ki mindennapjaikat. Ők azok, akik már óvodás koruk óta az életük szerves részeként tekintenek ezekre az eszközökre.

Manapság az információ előállítása nem kiváltság, mint régen. Bárki létrehozhat új információt egy bejegyzéssel, képpel. Ez a generáció az információk létrehozásának szakértője, és ezek minél előbbi beszerzésének is.

A világról szerzett tapasztalataik forrása már egészen más, mint szüleiké. Számukra az információ és a szórakozás már gyermekkoruk óta csak egy klikkelésre van, hiszen anyanyelvi szinten „beszélnek” a IKT eszközök nyelvét. Szükségük van egy ingergazdag világra, melyet a világháló nyújt. Itt képesek egyszerre több dologra figyelni, és kedvük szerint „szörfözni” az internet végtelen óceánján. Például egy időben és egy helyen tudnak zenét hallgatni, barátokkal csevegni, képeket nézegetni, megosztani, véleményt írni stb. Ezért is a legtalálhatóbb név napjaink kisdíákjaira a digitális bennszülöttek vagy angolul Digital Natives. (Prensky, 2001)

Digitális bevándorlók:

A digitális bevándorlók a társadalom azon részét képezik, akik nem születtek bele a virtuális tér világába, de a technikai fejlődés adta eszközök felkeltik azok érdeklődését, akik nyitottak az újításokra, és az évek során megtanulnak élni velük, akiknek pedig elengedhetetlen része munkájuknak kénytelenek elsajátítani használatukat. Számukra nem természetes dolog a virtuális világból áradó sok-sok információ, és az egy kattintással elért dolgok - nem úgy, mint a digitális bennszülötteknek - ők csupán elfogadják a változást. Alkalmazkodnak az egyre gyorsabban haladó korhoz, ami együtt jár az új eszközök megjelenésével, de most tanulják használni őket. Ők azok, akiknél előfordulhat, hogy kinyomtatják az e-mailt vagy telefonálnak egy virtuális üzenet elküldése után, mivel még bizalmatlanul kezelik az új dolgokat.

A digitális bevándorlók nagy részére jellemző, hogy fél lábbal a múltban járnak. Sokan nem díjazták azt az új tudást, amivel a digitális bennszülöttek rendelkeznek. Ez legjobban az oktatás terén nyilvánul meg, mikor a diák gyorsabban feltalálja magát, mint tanítója. A XXI. század pedagógiai feladata a tanítót és pedagógust nyitottá tenni a változásokra. Mark Prensky szavaival élve „A mai diákok már nem azok, akiknek a jelenlegi oktatási rendszert tervezték”.

A digitális bennszülöttek generáció sokkal merészebben és nyíltabban közlekedik a virtuális térben, mint a digitális bevándorlók, viszont az a tény, hogy az idősebb generációk nem annyira nyitottak és nem nyújtanak annyi bizalmat a virtuális világ felé még nem biztos, hogy hátrányt jelent a közösségi oldalak veszélyes hálójában. (Prensky, 2001)

A közösségi oldal:

A világhálón lehetőség nyílik egyes hétköznapi feladataink egyszerű és gyors elvégzésére, szórakozásra, kikapcsolódásra, így természetesen az ismerőseinkkel való kapcsolattartásra is. Ezt a célt szolgálják az utóbbi évtizedben megjelent, népszerű közösségi oldalak, amelyek versenyt futnak azért, hogy az internetezők tömegeit minél szélesebb körben elégtessék ki. A közösségi oldalak vagy közösségi hálók azon az elven működnek, hogy a felhasználó az ismerősei segítségével találja meg más ismerőseit az adott oldalon.

A működési elv általában meghívásos: ha valaki már tagja a közösségnek, akkor további külsősöket hívhat meg, ezek regisztráció után ismét további felhasználókat hívhatnak, és a folyamat így elvileg végtelen. Viszont vannak olyan közösségi portálok, amikhez nem szükséges a meghívólevél, csupán regisztrációra van szükség. Ugyanakkor a közösségi oldalak az adathalászok számára is kitűnő lehetőséget kínáltak: a személyes adatok egyszerűen megszerezhetővé váltak.

A legelső közösségi oldal 1995-ben jelent meg Amerikában, és a Classmates.com nevű oldalon volt elérhető. Legfőbb szerepe természetesen ugyanaz volt, mint valamennyi későbbi hasonló oldalnak, hogy az emberek kapcsolatokat építhessenek ki egymással. Az oldal azóta is működik, és jelenleg is a harmadik leglátogatottabb közösségi hálózat az államokban.

Az internetes közösségek között voltak olyanok, amelyek nem üzemeltek hosszú ideig: megszűntek, vagy egy újabb hálózatba olvadtak bele. Különösen igaz volt ez az ezredforduló előtti években létrejött oldalakra, hiszen ekkor még jelentősen kevesebben interneteztek, így a világhálón keresztül történő ismerkedés sem számított egy kapcsolatépítési alternatívának.

A legnépszerűbb közösségi oldal a Facebook, az üzleti profilú LinkedIn, a teret vesztő és mindinkább zenei profilúvá váló MySpace, a Poznanici, illetve a magyar iWiW, MyVIP és a litván anyavállalatú Barátikör.com.

Napjainkban indult el a legújabb közösségi oldal, a Google+, mely a google már bejáratott, további szolgáltatásával össze lett vonva, így az eddig megszokottaktól és más közösségi portáloktól eltérően még nagyobb teret kapott a felhasználó baráti köreinek fenntartására, ill. bővítésére. Az új közösségi oldal használata egyszerű és áttekinthető. Az ismerőseinket ún. körökbe kell elhelyezni. Az alap baráti kör, családi kör, stb. mellett magunk is létrehozhatunk köröket, s bejegyzésünk írásakor ki tudjuk jelölni, mely körnek szeretnénk üzenetünket elküldeni, avagy bejegyzésünket nyilvánosan szeretnénk-e közzélni.

(<http://sarti-info.hu/2011/07/14/hirarchivum/a-google-kozossegi-oldal.php>, 2011.09.29. 20:25)

Néhány nappal az után, hogy a közösségi piacra újra csak betörni akaró Google a Google+ szolgáltatásának meghívásos tesztjét elindította, a Facebook is jó előre és komoly reklámmal megtámogatott sajtótájékoztatót tartott, ahol három új terméket mutattak be: a videohívást, a csoportos chatet és a chatrendszer átalakítását. A legnagyobb izgalmat természetesen az okozta, hogy a Microsoft által nemrég megszerzett Skype segítségével valósítják meg az ingyenes videotelefonálási szolgáltatást. A modul telepítése nagyon egyszerű, úgy lett kialakítva, hogy a legkevesebb rutinnal rendelkező felhasználó is képes legyen megoldani. A videochat minősége teljesen megegyezik az eddig megszokott Skype hívás minőségével, mivel a rendszer ugyanaz. A lehetőségek kicsit szűkösebbek ugyan, mint a Skype felületén, mivel csoportos hívásra nincs lehetőség. Ezt valamelyest azonban ellensúlyozza a csoportos szöveges chat lehetősége, mely szintén mostantól elérhető. A csoportos szöveges chat elsődleges célja, hogy erősítse a Facebookon lévő csoportokat, amiből igen sok van ma már. A felhasználók fele tagja valamelyik csoportnak, így a csoporttagok között könnyebbé válik a kommunikáció. Ezzel a szolgáltatással valószínűleg sikerül megnövelni a felhasználók aktivitását, ami mostantól a Facebook elsődleges célja.

(http://www.keresoguru.hu/skype_videohivas_a_facebookon)

A Facebook:

A Facebook az egyik óriásközösségi háló, amely több mint 750 millió regisztrált tagot számlál. A Facebook története 2003-ban indult, amikor Adam D'Angelo létrehozott egy kezdetleges társasági oldalt az egyetemisták számára. Az oldalnak olyan nagy sikere lett, hogy használóinak száma a százezret is meghaladta. D'Angelo barátja, a Harvard Egyetem hallgatója, Mark Zuckerberg a honlap népszerűségének hatására írta meg a CourseMatch nevű programot, amely a Facebook létrehozásához vezetett. Az oldal neve kezdetben még a Thefacebook volt, csak később változtatták meg a ma is hivatalos formájára. Mark Zuckerberg és Eduardo Saverin voltak a tulajdonosok, és a fejlesztésben társaik voltak még Dustin Moskovitz és Chris Hughes. A honlap kezdetben csak a Harvard hallgatói számára volt elérhető, majd később más egyetemekre is kiterjesztették, és a honlap néhány éven belül az egész világot behálózta (kamand.fw.hu, 2001). Az oldal bárki számára ingyenesen elérhető, elektronikus meghívó sem szükséges hozzá, ellentétben más sok más oldallal, csupán regisztrációra van szüksége annak, aki csatlakozni szeretne az oldalhoz. Az oldal könnyen kezelhető, felhasználóbarát.

A honlap használatakor lehetőségünk nyílik saját adatlapunk megalkotására, amelyen megjeleníthetjük személyes adatainkat, feltölthetjük képeinket, videóinkat, s mindezeket meg is oszthatjuk ismerőseinkkel, akik, ha szeretnék, azonnal véleményezhetik közzétett információinkat az új fejlesztésű „lájk” (tetszik) gombbal. Ez az alkalmazás arra szolgál, hogy a felhasználók egyetlen kattintással kifejezhessék tetszésüket egy-egy megjelenített információ iránt, legyen az egy zeneszám, egy általuk is kedvelt honlap vagy akár egy vicces bejegyzés. Ha kedveltünk, hozzászólunk vagy bármilyen módon reagáltunk egyik ismerősünk fotójára vagy megjegyzésére, ő azonnal értesítést kap, s ha ugyanígy tesz, mi is kapunk egy visszajelzést az ő refleksiójáról. Ezmelett cégek, kedvenc focicsapataink vagy éppen a számunkra kedves weboldalak történéseit is nyomonkövethetjük, s ezekről is értesítést kaphatunk, ha új esemény vagy változás történik ezeken az oldalakon.

Az oldal talán legjelentősebb funkciója az, hogy felkereshetjük ismerőseinket bárhol a világban, s könnyedén kapcsolatban maradhatunk velük az üzenetmód segítségével, vagy éppen a chat-funkciónak köszönhetően. Közkezdveltségének oka az integrált szolgáltatások számában is kereshető: barátok keresése, személyes adatok közzététele, üzenetküldés, chat, fénykép és videó feltöltése, linkek megosztása, játékok, események, születésnapok stb.

A személyes adatok megosztásának veszélye és következménye

A közösségi oldalak helyezete a XXI. században rendkívül biztató. Napról napra több felhasználóval gazdagodik, akik nagy érdeklődéssel töltnek órákat ismerősök felkutatásával, adatlapok böngészésével játékokkal és egyéb érdekes alkalmazások társaságában, közben igyekeznek minél több jó és felejthetetlen élményt megosztani képekben, világgá kürtölni érzelmeiket, pillanatnyi leki állapotukat, tevékenységeiket.

A közösségi portálok ma már szinte kikerülhetetlen szereplői a mindennapoknak - a gyerekek körében is. Rájuk viszont veszélyt jelenthet néhány dolog. Számos különféle közösségi portál létezik már, a fiatalok körében pedig szinte elképzelhetetlen, hogy ne legyenek felhasználói. Persze, miért ne, hiszen szinte korlátlan lehetőségeket nyújtanak tájékozódásra, szórakozásra, tanulásra és kapcsolattartásra egyaránt. Amíg egy felnőtt tisztában van az internetes viselkedésének következményeivel, és saját korlátaival, addig nem biztos, hogy egy gyerek már fel tudja mérni tettei súlyát.

Az elsődleges gond a közösségi oldalak világában azonban már ismert. Ez a nem megfelelő adatbiztonság. A közösségi oldalak tagjai számos bizalmas információt szolgáltatnak ki saját magukról. Aki csatlakozni kíván egy közösségi oldalhoz, számolnia kell vele, hogy magánéletének egy részét helyezi a közösség tagjai elé és ezzel számos bizalmas információt oszt meg. A közösségi oldalak rendelkeznek hozzáférési szabályokkal és lehetőségekkel, melyekkel korlátozni lehet a rólunk közzétett információk láthatóságát, de ezekkel a felhasználó csak kis százaléka él, bonyolultnak tartják vagy egyszerűen szükségtelennek érzik. Ez a viselkedés nagy meggondolatlanságra vagy az alapos felvilágosítás hiányára vall. Bárki szabad prédává válhat az adattolvajok előtt. Hihetetlen, de mindazokból az „ártatlan” adatokból, melyeket közzé teszünk a közösségi oldalon, bárki egy teljes képet kaphat nem csak rólunk, hanem családunkról, barátainkról, ismerőseinkről is.

Nem egyszer fordult már elő olyasmi, hogy egyesek az ilyen közösségi portálokra feltöltött képüket viszontlátták más pornográf oldalakon, névvel, telefonszámmal ellátva. Képesek bizonyos emberek rávenni a tiniket arra, hogy esetlegesen személyesen is találkozzanak, szolgáltatásokért, vagy valamilyen felajánlott dologért cserébe. Sok tini hajlamos arra, hogy bizalmat ad egy olyan távoli és idegen embernek is, akivel még soha életében nem találkozott. Az elmúlt két évben a Mentsétek meg a gyermekeket (Salvați Copiii) romániai szervezethez több mint hatszáz olyan bejelentés érkezett, amely gyermekek zaklatásáról számol be – adja hírül a szervezet egy közleménye. A zaklatások nagy része az internethez köthető, több mint kétszáz gyereket zaklattak a világhálón keresztül, 142 lett adattolvajok áldozata, ötven kiskorút pedig zsaroltak, illetve szexuálisan zaklattak.

Létezik még egy nagyon fontos veszély, ami a személyes adatok megosztását illeti, és melyet érdemes kiragadni sok más veszély közül. Webes nyelven ezt „like versenynek” nevezik. Sokak számára a közösségi oldal egy eseménymegosztó funkciót tölt be és az emberek legtöbbször abba a csapdába esik, hogy már a túlzásokig kiteredgeti magánéletét a közösség tagjai elé. Megosztják másokkal a felejthetetlen élményeket, az utazásokat, a családi összejöveteleket, a romantikus vacsorát, a születésnap ajándékok listáját, az új autót vagy mobiltelefon képekben, bejegyzésekben ezzel is egy ingergazdag környezetet teremtve a többi felhasználó számára. Gondoljunk csak bele, ha nem létezne közösségi oldal vajon hány emberrel osztoznánk érzéseinken, megszerzett vagy meg nem szerzett vágyainkon, különleges vagy mindennapi történéseinken? Nagy hányadunk csak a legközelebbieknél dicsekedne, s nem kürtölné világgá élete kisebb-nagyobb rezdüléseit. Ezzel a túlzásokba vitt viselkedéssel, rákényszerülnek a képeket és bejegyzéseket látó emberek arra, hogy visszajelzést adjanak a megosztónak, vagyis facebook nyelven mondva lájkolják a képeket, albumokat és bejegyzéseket, vagy hozzászólásokat írnak. És mi van azokkal, akiknek nincs részük különféle mulatságokban, új mobiltelefonban autóban, és mi lesz a nem megfelelő

önértékeléssel és önbizalommal rendelkezőkkel? Nekik bizony nagy csalódás látni azt, hogy a másik ember több lájkot, hozzászólást kap és az ő eseményeivel van tele az ún. hírek fal amivel a felhasználó legelőször szembesül amikor bejelentkezik az oldalra. Szinte tálcán kínálják mások új eseményeit. De nem csak rájuk nézve van személyiségromboló hatásuk, hanem minden egyes közösségi oldal tagra, mert mi emberek nem vagyunk és nem lehetünk egyformák: nem egyenlők az igényeink és a lehetőségeink sem. Tudjuk mi ezt magunktól is, de sokszor tehetetlenek vagyunk akkor, amikor a közösségi oldalak hálójába csavarodtunk. Nem szabad elfelejtenünk, hogy mi alkottuk meg a virtuális világot, a közösségi oldalak otthonát, tehát a mi kezünkben kell, hogy legyen az irányítás, és nem szabad megengedni azt, hogy kapcsolatokat romboljon szét, vagy személyiségünket sértse és megalázza a közösségi oldal nyújtotta lehetőség: a magamutogatás. A megoldás csupán abban van, hogy ismerni kell és betartani a határokat.

A kutatás tárgya

Számos hírt kaphattunk már arról, hogy amellet, hogy a számítógép, mint találmány mennyire korszerűsíti és megkönnyíti az emberiség életét, számos árnyoldala is van. Első fennakadást a számítógépes játékok jelentették, melyek számos egészségügyi gond okozói lettek. Az internet megjelenésével a szakemberek már nem érték be annyival, hogy csupán a számítógép memóriájához mérten foglaljonak területet a játékoknak, terjeszkedtek az internetre is. Ha már internet akkor társalgás, kapcsolattartás. A mai ember számára nem a saját magába fordulás jelenti az örömet, hanem a szocializálódás az, ami teret hódít az interneten. Manapság ez egyesek fő tevékenysége: leülni a számítógép elé és nem játszani, hanem emberekkel ismerkedni monitorn keresztül, véleménycserét folytatni. Egy új ötlettel, mely azt az elnevezést kapta, hogy közösségi oldal, ez nagyon könnyedén megvalósulhat a nap bármely időszakában, csak egy számítógép kell hozzá és internetkapcsolat. Ismét oda jutottunk, hogy a képernyő előtt töltött idő káros hatásaival érveljünk a számítógép ellen, de vajon tényleg ez az egyetlen gond manapság? Véleményünk szerint inkább mindaz a veszély, mely talán sok szülő figyelmét elkerüli, ez pedig a közösségi oldalakkal járó óriási nyilvánosság, ami maga után vonja adataink törvénytelen felhasználását, önismeretünk és kapcsolataink rombolását, személyiségünk kihasználását, veszélyes kapcsolatok kialakulását. De nem csupán a gyermekek azok, akik veszélyeztettek ezen a téren. Mi, felnőttek is tudunk annyira naívak lenni, hogy az ártatlannak induló szabadidőeltöltésünkből az interneten végzetes hibákat kövessünk el.

Kutatásunk tárgya tehát a kisgyermekek viselkedése a virtuális közösségekben, összehasonlítva a felnőttek viselkedésével.

Hipotézis

Véleményünk szerint az általános iskolás gyerekek veszélyesebben viselkednek a közösségi oldalakon, mint az egyetemisták, illetve a felnőttek. A fiatalokban ugyanis még nem alakult ki az a veszélyérzet, ami meggátolná őket abban, hogy néhány kedves szó hallatán gyanakvóak legyenek, illetve felismerjék a mögötte levő veszélyt. Ráadásul az, hogy mindez csak a monitoron történik, azt sugallhatja, hogy megfelelően biztonságos is egy ilyen veszélyes szituáció. A gyerekek gyakran hajlamosak meggondolatlanul bárkit felvenni a partnerlistájukra. Az ismeretlen pedig, akivel szóba elegyednek, észrevétlenül is rossz hatással lehet rájuk, arról nem is beszélve, hogy idővel akár olyan dolgokba is bevonhatja őket, ami nem feltétlenül a gyermekek korának és érettségének megfelelő. Kíváncsiak voltunk, mennyire helyes ez az állításunk, és ezt a hipotézist igyekeztünk alátámasztani valós adatokkal.

- Feltételezzük, hogy az általános iskolás gyerekek „veszélyesebben” viselkednek a közösségi portálokon, mint a felnőttek: gyakrabban osztanak meg veszélyesnek minősített személyes adatokat (lakcím, telefonszám), gyakrabban jelölnek be és jelölnek vissza ismeretlen embereket, valamint gyakrabban csevegnek és találkoznak számukra ismeretlen emberekkel.

Alhipotézis

- Feltételezzük továbbá azt, hogy a fiatalabb gyerekek nagy részének hamis profilja van. Ugyanis ahhoz, hogy egy bizonyos közösségi oldalra regisztrálni tudjon, be kell, hogy töltsse a 13. életévét. E korosztály leleményes tagjai pedig könnyű szerrel csapják be a közösségi oldalakat azzal, hogy születési évüket egyszerűen megmásítják, hogy elérjék a megengedett korhatárt.

Kutatás célja

Mint leendő pedagógusok szeretnénk feltárni a problémát, annak súlyosságát és következményeit, felhívni a figyelmet arra, hogy a problémát jobb megelőzni, mint kezelni, de ha már jelen van életünkben, merjünk segítséget kérni. A kutatás célja, valós képet kapni a veszélyekről, amelyet nevelési folyamaton keresztül, valamint felvilágosítással lehetne megelőzni.

Minta és módszer

Kutatásunk célcsoportja az általános iskolásokból (pontosabban 2. osztálytól 8. osztályig) és felnőttekből áll. E két csoport között vontunk párhuzamot, állapítottunk meg különbséget munkánk során. Az általános iskolások válaszához anoním kérdőív segítségével jutottunk, a felnőtteknek pedig online kérdőívet készítettünk. A megkérdezettek válaszaival pedig valós adatokkal támasztottuk alá hipotézisünket és alhipotézisünket.

Az alábbi táblázatban feltüntetjük a három iskola nevét, amelyekben a felmérést végeztük, illetve a diákok létszámát egy adott osztályban.

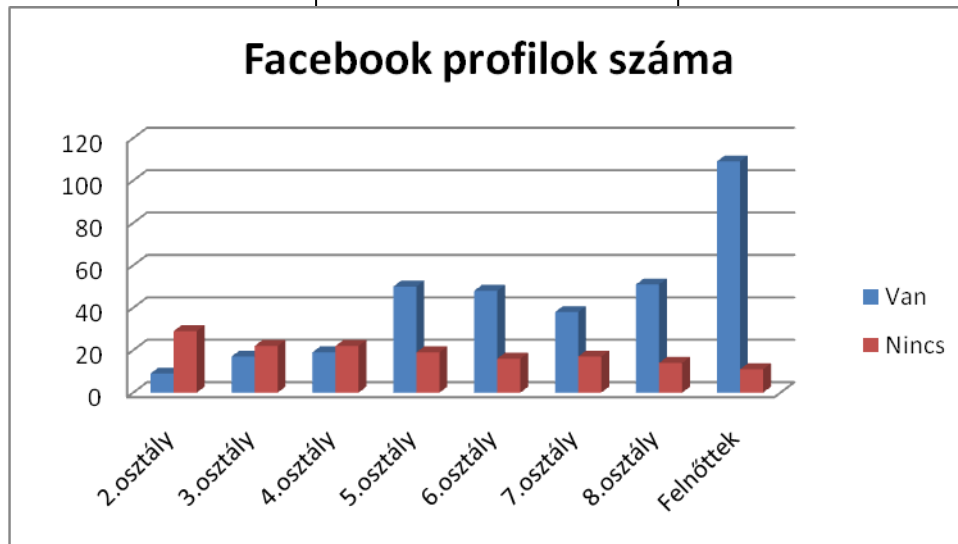
1. sz. táblázat

Iskola neve	Helység	Osztály	Létszám
Testvériség Egység Általános Iskola	Bajsa	2.	16
		3.	9
		4.	21
		5.	19
		6.	16
		7.	16
		8.	18
Samu Mihály Általános Iskola	Óbecse	2.	22
		3.	30
		4.	20
		5.	26
		6.	27
		7.	19
		8.	25
Samu Mihály Általános Iskola	Péterréve	5.	24
		6.	21
		7.	20
		8.	22
Általános iskolások			371
Felnőttek			120
Összesen			491

Eredmények bemutatása

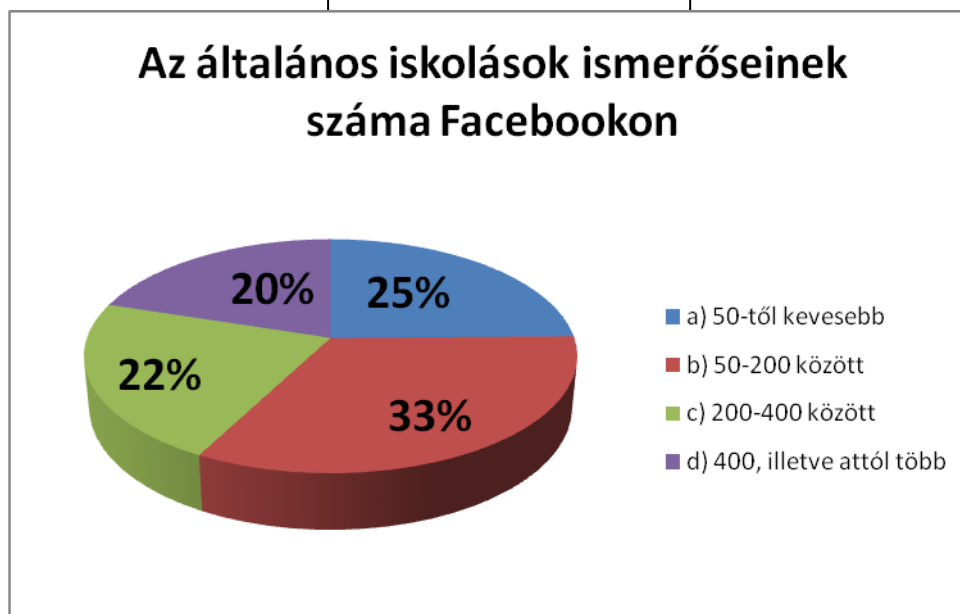
A felmérés során szerzett adatok diagramok segítségével bemutatva jól szemléltetik a kapott eredményt.

1. sz. diagram

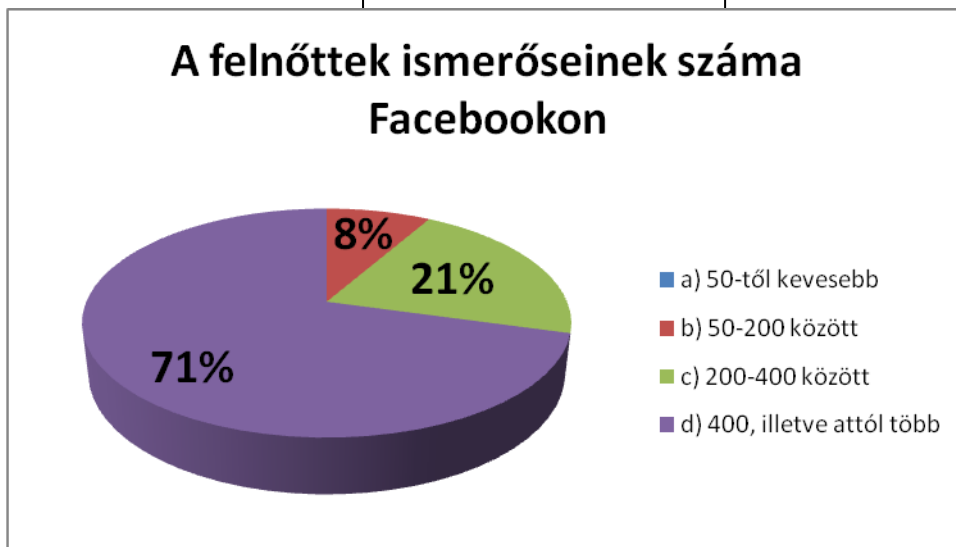
- ✓ Az 1. számú diagramon a létrehozott profilok száma látható korosztályok szerint. Észrevehető, hogy az alsós osztályban nem sok diák használja a facebookot, de ahogyan a felnőttek felé haladunk, egyre többen vannak azok, akik az oldal tagjaivá váltak.

2. sz. diagram

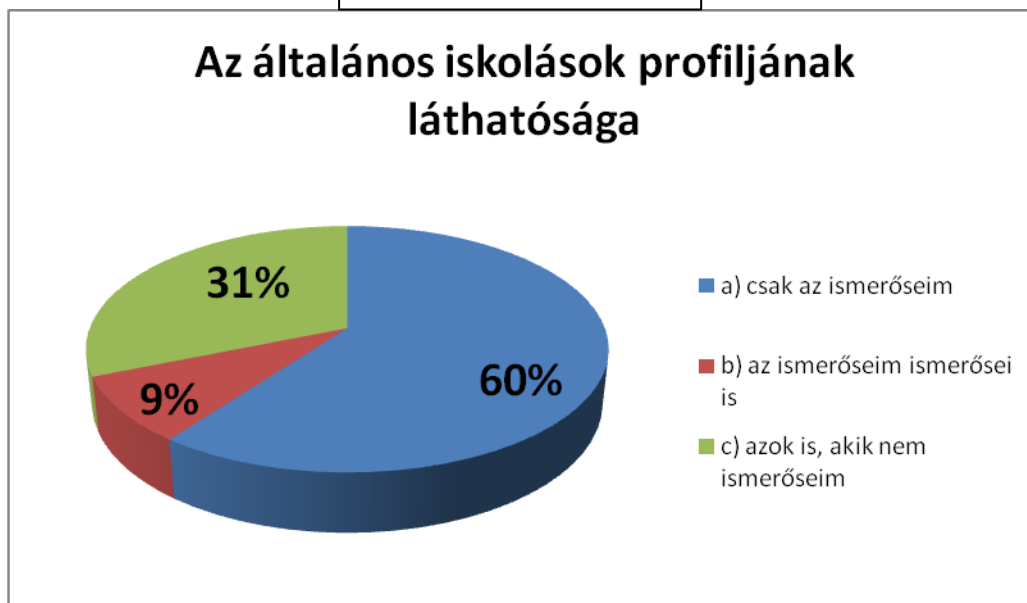
Látható, hogy az általános iskolás diákok legtöbbször 50-200 közé esik az ismerőseinek száma.

3. sz. diagram

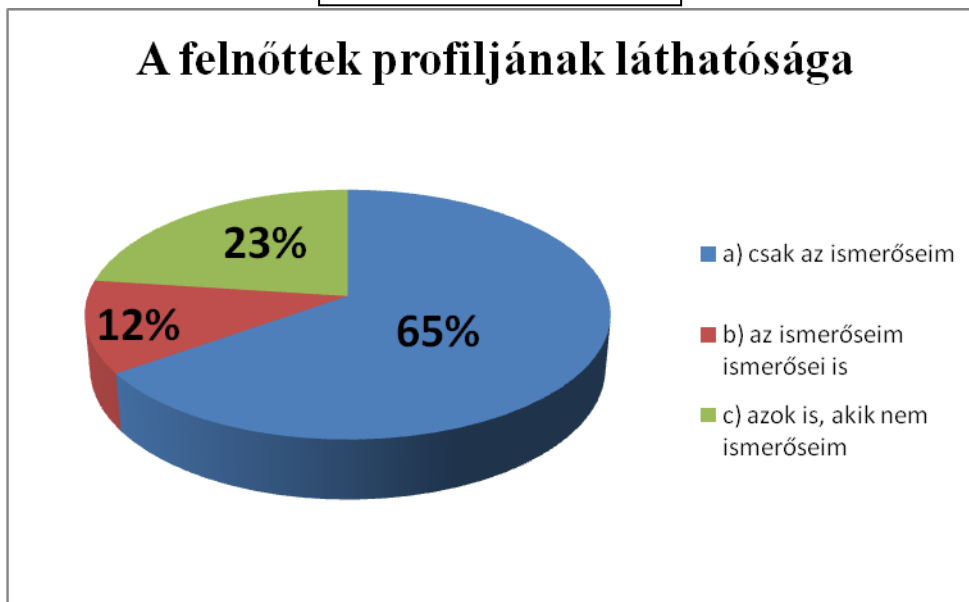
- ✓ A felnőttek legtöbbszörnek 400, illetve attól több az ismerőseinek száma. A megkérdezettek egyikének sincs 50-től kevesebb ismerőse.

4. sz. diagram

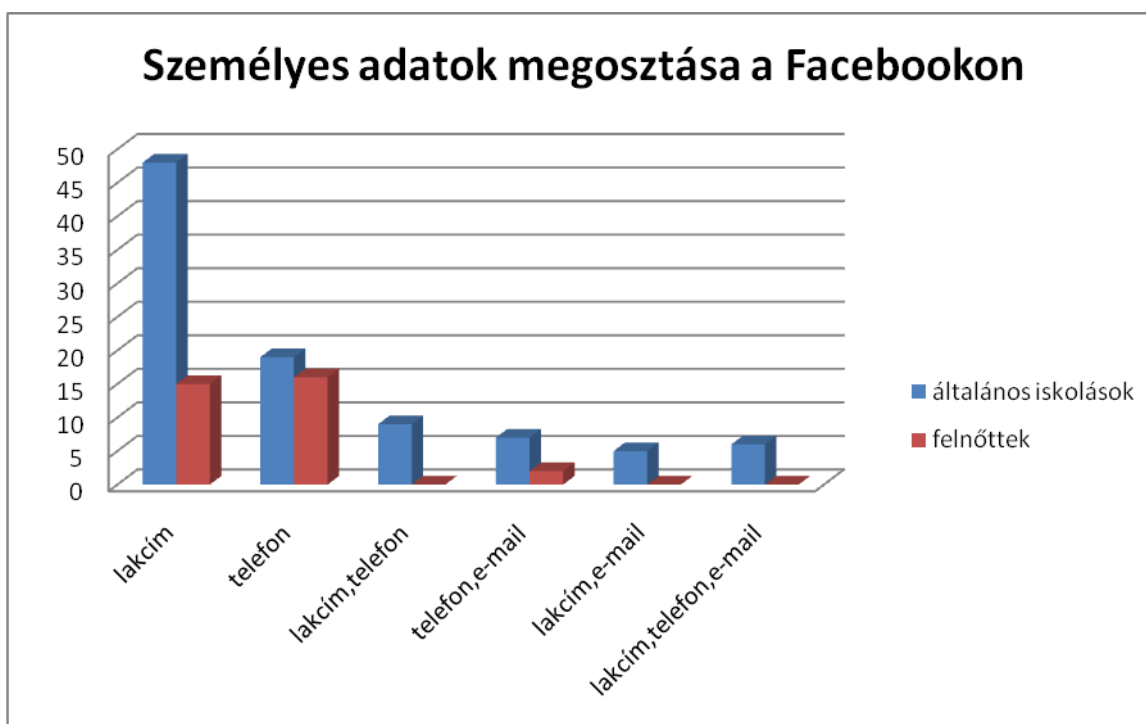
- ✓ Az általános iskolások legtöbbszörnek csak ismerősei láthatják az adatlapját, viszont mégis akadnak olyanok, a megkérdezettek 31%-a, akiknek bárki láthatja profilját.

5. sz. diagram

- ✓ Ha az általános iskolások és a felnőttek adatlapjának láthatóságát egymáshoz viszonyítjuk, megállapíthatjuk azt a különbséget, hogy az utóbbi diagramon növekedett azok száma, kiknek adatlapját csak ismerőseik tekinthetik meg, és csökkent azok száma, akik bárkinek láthatóvá teszik adataikat.

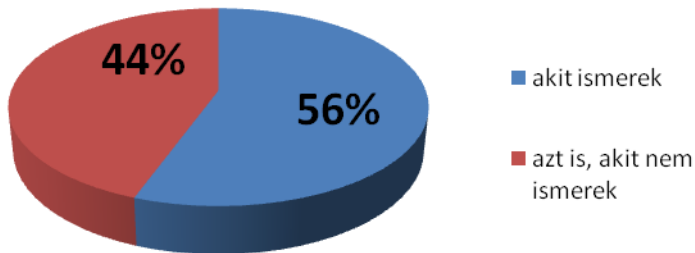
6. sz. diagram

- ✓ Ha már láthatják adatlapunkat, nem mivedgy, hogy mi az, amit az adatlap magába foglal. Számos mező kitöltése ad lehetőséget a felhasználónak, hogy részletesen bemutatkozzon. Az általános iskolások- mint, ahogyan a diagram is mutatja- nem riadnak vissza attól, hogy telefonszámukat és lakcímüket is megadják, pedig ez a legveszélyesebb, amit csak tehetnek.

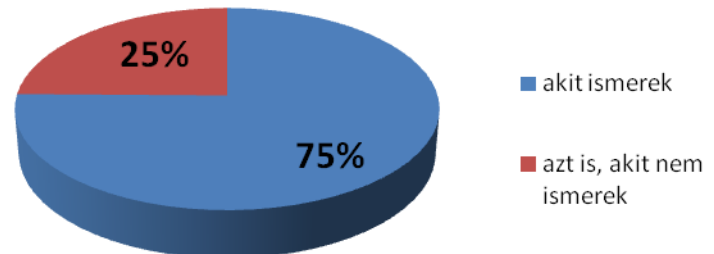
7. sz. diagram

Az általános iskolások visszaigazolási szokásai a Facebookon

8. sz. diagram

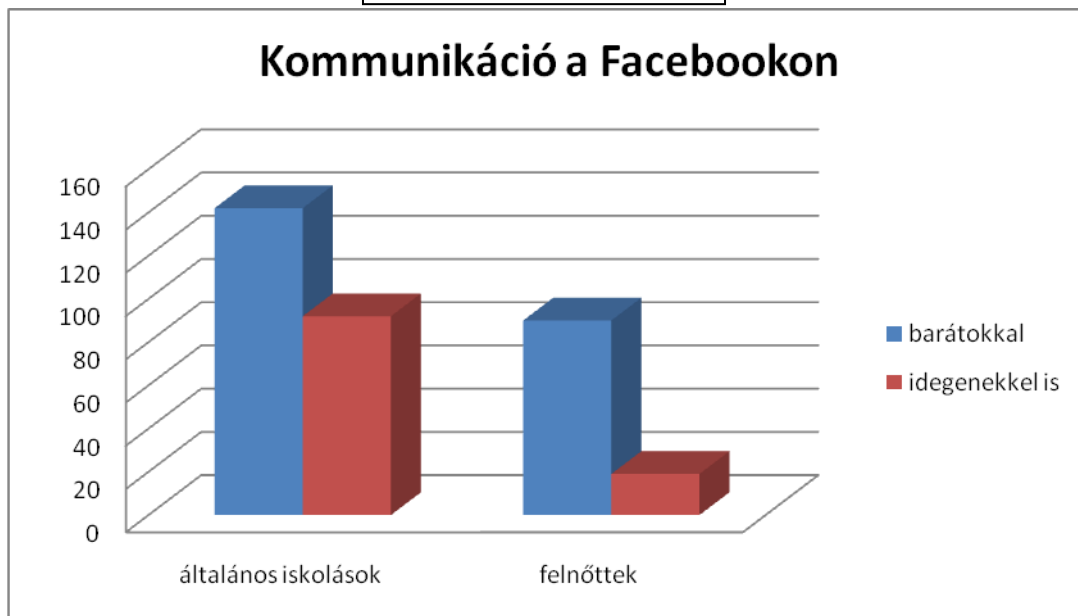
A felnőttek visszaigazolási szokásai a Facebookon

- ✓ Mindkét vizsgált csoport többsége csak azokat az embereket jelöli vissza/be, akit ismer, de ha jobban szemügyre vesszük a diagramot, az általános iskolásoknál nagyon kis különbség jelzi ezt, míg a felnőtteknél már igen jelentős a különbség, s ez egyértelműen a felnőttek megfontoltabb viselkedésre utal.

9. sz. diagram

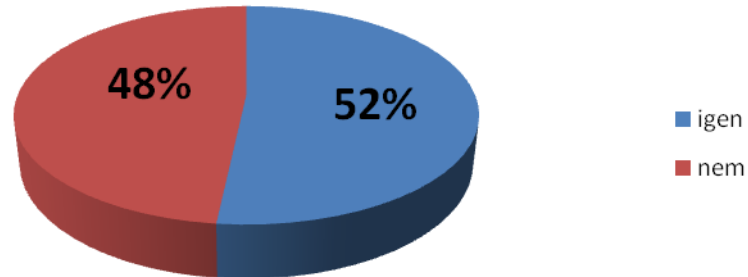
Kommunikáció a Facebookon

- ✓ Mint az előző grafikonnál, itt is egyértelműen az állapítható meg, hogy az általános iskolások sokkal megdölgondolatlanabbak, mint a felnőttek, mivel merészebben lépnek kapcsolatba idegenekkel.

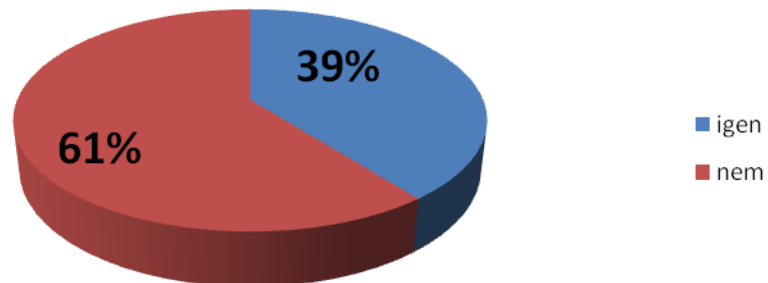
10. sz. diagram

Az általános iskolások többsége találkozott- e már olyan személlyel, akivel Facebookon ismerkedett meg?

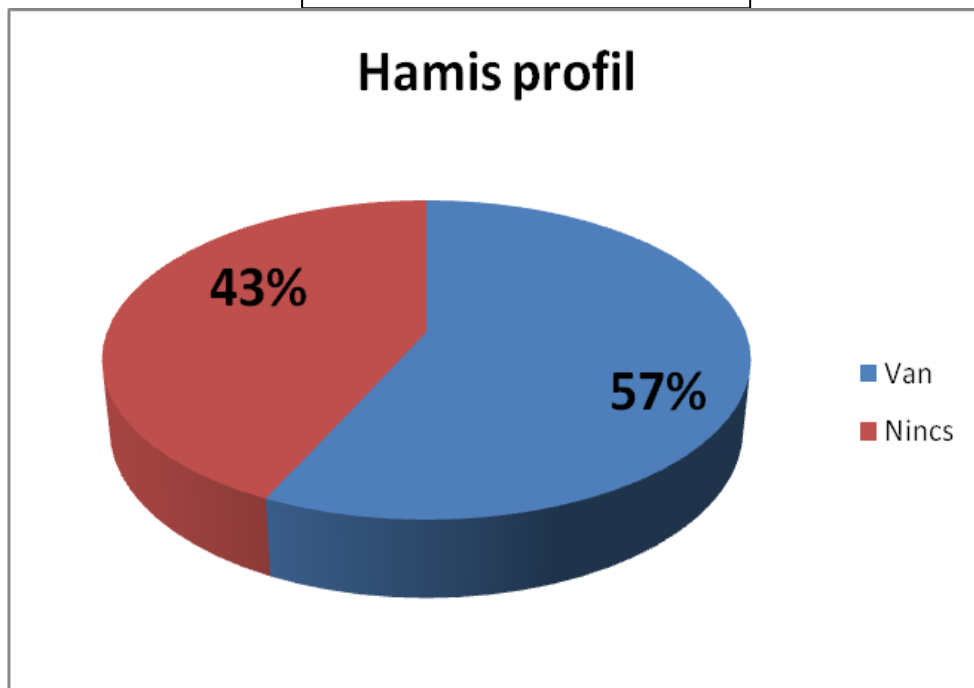
11. sz. diagram

A felnőttek többsége találkozott- e olyan személlyel, akivel Facebookon ismerkedett meg?

- ✓ A 10. sz. diagram szemlélteti azt a megállapítást, hogy az általános iskolások több mint fele találkozott már olyan személlyel, akit az oldalon ismert meg. Jól láthatóan megmutatkozik az is, hogy ezen a téren a felnőttek válaszadási aránya fordított.

12. sz. diagram

- ✓ Ez a diagram támasztja alá alhipotézisünket, melyben megfogalmaztuk a hamis profil jelentését. A diagram magáért beszél: a megkérdezettek közül, azoknak a diákok (2- 6. osztály, 8- 13. életkor), akik a közösségi oldal törvénye szerint nem rendelkezhetnek profillal, 57%-a rendelkezik ún. hamis adatlappal.

Következtetés

Az összesített adatok alapján kijelenthetjük, hogy hipotézisünk beigazolódott, miszerint az általános iskolások „veszélyesebben” járnak el a Facebook közösségi oldalon. Ezt jól szemléltetik a bemutatott diagramok is.

Mint tudjuk, fennáll annak a lehetősége, hogy a kérdezettek nem minden esetben válaszoltak őszintén, a valóságnak megfelelően kérdőívünkre. Ez képez számunkra hátrányt, ami egyben a kérdőíves módszer hiányossága is. Ezt a tényezőt figyelembe véve is állást foglalunk hipotézisünk hitelessége mellett, saját tapasztalatainkból kiindulva és a társadalom egészére tekintve.

A 12. sz. diagram alátámasztja alhipotézisünket. Igencsak nagy azok száma, akik semmibe veszik a közösségi oldal törvényét, tehát a 13. életévük előtt is már tagjai az oldalnak. Viszont nem a „törvényszegés” áll a probléma középpontjában, hanem a közösségi oldal nem „megfelelő” használata és a személyes interakció hiánya.

Szem előtt kell tartani, hogy az internet feltételezi a kritikus hozzáállást és az információk elbírálását, de nem alakítja ki. Mint leendő tanítók, feladatunknak kell tekintenünk az elővigyázatosságot, melynek kialakítása az információs társadalomban funkcionáló. Ez tehát a digitális bennszülötteket nevelő pedagógus új feladata. Ezen túl tudnuk kell, hogy a gyermek személyiségére minden nyomot hagy: egy kedves szó, biztatás, egy mosoly, de egy kellemetlen csevegés a facebookon is. Ennek tudatában a pedagógusoknak más szemszökből kellene nézniük ezekre a felületekre, közösségekre.

A kockázatok elkerülése érdekében felhívnánk a figyelmet arra is, hogy már léteznek olyan internetes oldalak, amelyek foglalkoznak a problémák orvoslásával, és hasznos információkkal látják el az érdeklődőt, miközben szórakozási lehetőséget is nyújt a gyermeknek. Ilyen például a magyar nyelven működő egyszervolt.hu és a szerb nyelvű kliknibebedno.rs és a zvrk.rs gyerekoldal.

Felhasznált irodalom

1. Prensky, Marc (2001): *Digitális bennszülöttek, digitális bevándorlók*
http://goliat.eik.bme.hu/~emese/gtk-mo/didaktika/digital_kids.pdf
letöltve: 2011.09.12.
2. www.facebook.com/facebook
3. <http://sarti-info.hu/2011/07/14/hirarchivum/a-google-kozossegi-oldal.php>,
2011.09.29.
4. http://www.keresoguru.hu/skype_videohivas_a_facebookon 2011.09.29.